

Időutazás a Délmagyarországgal: 1937, a nagy siker éve (28. rész)

Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas lett

Április 6-án meghalt Juhász Gyula, Szeged nagy költője. Augusztus 9-én a János vitéz dallamai csendültek fel az országban, az első élő rádióközvetítést tartották a Dóm térről. Október 28-a volt a nagy nap: a szegedi Szent-Györgyi Albert professzor megkapta a Nobel-díjat.

Szeged egyre inkább kilép szűkebb határai közül. Egyre többször vetődik fel a 200 ezres Nagyszeged létrehozásának ügye, a környező községek csatlakozása révén. Hiszen az együttműködés mindinkább kényszerré válik nemcsak a környező falvakkal, hanem a városokkal is. A kapcsolatok azonban nem valami jól indulnak. 1937-ben erre két jó példával is szolgál a DM.

Röszke és Vásárhely

Nézzük először a röszkei példát, amely – ami a választási ígérek felelősségét illeti – azóta is sokszor megírható lenne! A község gondjairól a következő címmel tudósít a DM augusztus 2-án: „Röszke világítást utat és megértést kér Szegedtől”. És idézzünk az írásból: „(A Délmagyarország munkatársától.) Röszke központ is rendelkezik néhány tucat ígérettel. Valamennyi a választásokat megelőző időkből valók és – ahogy általában szokás – ma, a képviselőválasztások után három évvel nincsen, aki beváltsa. Mint kötelező ígéret hangzott el, hogy megkapja a közigazgatási központot és a két Tisza-ág közé vezető műutat. El is hitték, hiszen egy fogalmazó és szűkebb kísérete nem okoz gondot a városnak, ha Röszkén tartja a hivatalos órákat. Az út megépítését is remélték, mert a két Tisza közötti terület a legdúsabb éléskamrája nemcsak Röszkének, hanem Szegednek is közérdek, hogy a nagy kiterjedésű uradalmakkal Röszke népe érintkezessen, anélkül, hogy elmerülne a sárban. Ötszáz méteres útburkolásról lenne szó, ezt ígérte meg a város, de az ígretnél tovább nem jutott.” Szeged és Vásárhely esetében is egy

95 ÉV – 95 NAPBAN ELBESZÉLVE

Májusban lesz 95 éve, hogy megjelent lapunk, a Délmagyarország első száma. Az évforduló alkalmából egy kis múltbeli kalandozásra hívjuk olvasóinkat. 95 lapszámon át szemelvényeket közlünk a 95 évfolyam fontos és érdekes írásából. És bár az ilyen válogatások szűkséggé válnak esetlegesen, bízunk benne, hogy olvasóink örömeiket lelik benne, és betekintést nyernek nemcsak az ország és Szeged közel egy évszázados történelmébe, hanem a Délmagyarország históriájába is.

kényszerkapcsolat vált ki vitákat. Mivel akkoriban még nem létezik országos villamosenergia-hálózat, az egyes városok többnyire maguk állítják elő az áramot. Ami gazdaságtalan lévén, erősödik a kormányzati nyomás, hogy Szeged és Vásárhely villanytelepeit összevonva működtessék. Ami mindkét városban nagy tiltakozást vált ki. A DM október 22-i száma szerint: „A szegedi és a hódmezővásárhelyi villanytelepek csatlakoztatását elrendelő ipari miniszteri rendelet folytán a távvezeték létesítésének első fázisa: a közgazgatási bejárás megtörtént. A minisztérium kiküldöttje előtt úgy Szegednek, mint Vásárhelynek képviselői a legnagyobb erővel tiltakoztak a két villanytelep csatlakoztatása ellen. Szeged város nem akarja, Hódmezővásárhely nem akarja ezt a kényszerházasságot, össze lehet-e mégis pofozni a két villanytelepet a két város akarata ellenére és tiltakozása mellett?” Szeged mellesleg attól tart, hogy nyereségesen működő gázugár-villanytelepe az összevonás eredményeként veszteségesé válik.

Szent-Györgyi Albert
A stockholmi döntés
Nagy napja Szegednek 1937. október 29. Ekkor értesült tőle a város, hogy az előző napon az orvosi Nobel-díjat Szent-Györgyiinek ítelték oda. A DM első oldalán ott a szalagcím: „Nobel-díjat nyert Szent-Györgyi Albert, a C-vitamin világhírű felfedezője”

És a tudósítás: „Stockholm, október 28. A Karolin orvosi intézet ma döntött az orvostani Nobel-díjról és azt Szent-Györgyi Albert szegedi egyetemi tanárnak ítélte oda. – A szegedi egyetem fiatal tanára az első Nobel-díjas magyar tudós – (A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön, a késő esti órákban érkezett meg a szűkszavú hír Szegedre, hogy Stockholmban megtörtént a döntés az idei orvosi Nobel-díj ügyében. A bizottság a Nobel-díjat Szent-Györgyi Albertnek, a szegedi egyetem világhírű tanárának ítélte oda. Az első távirat Stockholmból érkezett és csupán ennyit mondott: A Karolin orvosi intézet ma döntött az orvostani Nobel-díjról és azt Szent-Györgyi Albert szegedi egyetemi tanárnak ítélte oda. Néhány perc múlva már új, magyaros távirat is érkezett. – Stockholm, október 28. A Karolin-intézet nevében ismert stockholmi orvostudományi főiskola az 1937. évi élettan-tudományi és orvostudományi Nobel-díjat ítélte Szent-Györgyi Albert szegedi professzornak az elégetés élettani folyamatai körül tett felfedezéseinek – különös tekintettel a C-vitaminra és a

fumar sav katalizációjára – jutalmazásaképpen. A városban úgy tudták, hogy a fiatal tudós nem tartózkodik Szegeden. A Délmagyarország munkatársa érdeklődött Szent-Györgyi professzor lakásán és telefonhívására maga a professzor jelentkezett. – Már tudom az újságot – mondotta a telefonba – Stockholmból kaptam róla telefonértesítést. Jelenleg Stockholmban tartózkodik egy magyar kollégám, Beznák Aladár professzor, aki tanulmányúton van. Ő hívott fel az imént és elmondotta, hogy részt vett a bizottság ülésén és amint értesült a döntésről, azonnal felhívott, hogy közölje velem a jó hírt. Mondanom sem kell, hogy nagyon boldog vagyok.”

Ünnepel a város

És nemcsak a tudós boldog, hanem a város is ünnepel. Másnap, október 30-án így szólnak a DM címei: „A város, az egyetem, a társadalom lelkesen ünnepli a Nobel-díjas szegedi professzort – A város díszpolgárává, az egyetem díszdoktorává avatja Szent-Györgyi Albertet – Emlékezem és szegedi otthon köszönti a magyar tudományosság diadalát – Meghatóan meleg ünnepléssorozat a Dóm-téri világhíres intézetben.” És a tudósításból idézve: „(A Délmagyarország munkatársától.) A csütörtök este megérkezett hír ünneppé tette az egész város számára ezt a szürke hétköznapot. Mindenki a szegedi egyetem fiatal, világhíres professzoráról beszél, mindenki látni szeretné az első Nobel-díjas magyar tudóst, aki magyar földön végzett munkájával érdemlje ki az egész világ elismerését. Az egyetem központi épületének két hatalmas zászlórúdja kor reggel felvonták a nemzetiszínű lobogókat és az októberi napsugarakban büszkén ragyognak ezek a zászlók. Az orvosi vegytani intézet Dóm-téri hajléka felé pedig megindult a népvándorlás.” Ráfért már a siker Szeged városára. **(Folytatjuk)**

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SZÁVAY ISTVÁN

Pályázati hirdetmény

INGATLANKEZELŐ ÉS VAGYONGAZDÁLKODÓ RT.

Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának megbízása alapján

versenyeztetési eljárás keretében pályázatot hirdet a

SZEGED,

THÖKÖLY U. 48. sz. alatti,

belterületi, 5631–5660. hrsz.-ú

beépítetlen területek és utak értékesítésére

507 768 000 Ft + áfa pályázati alapáron.

A 30 külön helyrajzi számon nyilvántartott ingatlan, melynek területe összesen **12 ha, 6942 m²**, együttesen kerül értékesítésre.

A TERÜLETEN TÁRSASHÁZ, SORHÁZ ÉS CSALÁDI HÁZ ÉPÍTÉSÉRE ALKALMAS TELKEK ALAKÍTHATÓK KI.

A részletes pályázati felhívás 2005. március 21-én 15.30 óráig megvásárolható 100 000 Ft + áfa ellenében az IKV Ingatlankezelő és Vagyongazdálkodó Rt. ügyfélszolgálati irodáján (Szeged, Dáni u. 14–16., 62/553-683; weboldal: www.ikv.hu; e-mail: ikv@ikv.hu).

A pályázat kötelező szabályait a pályázati felhívás tartalmazza. A pályázaton csak az tehet ajánlatot, aki a pályázati felhívást az IKV Rt.-től megvásárolta.

042196230

Balogh Larissa
három magyar állami vizsgával rendelkező természetgyógyász és bioenergetikus rendelése:
6724 Szeged, Makkoserdő sor 24.
Telefonos bejelentkezés: 06-30/9-675-651

Gyógyulás az állandó kimerültségből, fejfájásból

Balogh Larissa természetgyógyász eredményes munkáját, betegeinek gyógyulását városszerte ismerik, mi több: elismerik. Egy ötven év körüli asszony betegségéről és gyógyulásáról a következőket meséli:

„Fájt a fejem rettenetesen, nemcsak néha-néha, hanem minden áldott nap. Nem akart szünni, így ébredtem és feküdtem. Állandó kimerültségben éltem. Pokol volt az egész életem. A mellkasomon nyomást éreztem mindig, ráadásul időnként fulladásos rohamaim voltak. Folytonosan fáradtnak éreztem magam. Strúmával műtöttek, sokszor fájt a szívem, rengeteg gyógyszert, fájdalomcsillapítót használtam. Volt valami hatásuk, de sehogyan sem tudtam meggyógyulni. Több éve éltem már így, nem is hittem már a gyógyulásban. De hát hogyan is remélhettem volna bármit is? Amikor hazajöttem, ebéd után olyan fáradt voltam, hogy azonnal le kellett feküdnöm.

Larissa kezeléseinek hatására fejfájásom fokozatosan csillapodott, majd lassanként megszűnt. Már olyan jól vagyok, hogy le sem kell pihennem, friss vagyok, kipihent, nincs szükségem az ebéd utáni alvásra. A család nagyon boldog velem együtt, alig merjük elhinni, hogy Balogh Larissa kezelése ilyen, valóban csodával határos eredményt hozott.”

ALAPÍTVÁNYOK, KÖZHASZNÚ SZERVEZETEK FIGYELMÉBE!

Most tegyék közzé felhívásukat a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlására!

MÁRCIUS 11-ÉN MEGJELENŐ MELLÉKLETÜNKBEN KEDVEZMÉNYT BIZTOSÍTUNK!

Ismertessék meg időben alapítványukat és annak célját az adózókkal!

Anyagleadási határidő: 2005. március 9., 12 óra
Információ: Kovács Emma, 62/567-843, 30/9784-339

10%